

Nr. 2. Marts 2008

Høringssvar m.v.: Torturbestemmelse i straffeloven - Fuldbyrkelse af straffe og udlevering i EU - Udvidelse af fodlænkeordning - Anvendelse af passagerlister i EU og over for tredielande

Varetægtsfængslinger af 15-16 årige, statistik

6. Beviser - Narkotika
7. Erstatning - Uberettiget afslag på prøveløsladelse
8. Færdselsloven - Forsætlig påkørsel - Betinget frakendelse på grund af invaliditet - Vold, trafik - Betinget straf
9. Narkotika - Kokain - Strafnedsættelse ved samarbejde - Samfundstjeneste
10. Udlændingeloven - Varetægtsfængsling under anke ud over den afsonede straf - Proportionalitet - Udvisning
11. Salær - Aflyst grundlovsforhør
12. Vold - Samlever - Betinget straf - Ung alder
13. Udvisning undladt - Grov vold
14. Offentlig orden - Ungdomshuset - Forsøg
15. Udvisning undladt - Tyveri - EU-borgere
16. Ulovlig anholdelse - Frifindelse for vold m.v. mod politiet
17. Trusler - Betinget straf

LANDSFORENINGEN AF BESKIKKEDE ADVOKATER

Amagertorv 11, 3.
1160 København K, Telefon 3315 0102
Telefax 3314 1933

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret

Amagertorv 11
29. januar 2008

Vedr.: Sagsnr. 2007-730-0595. Høring over Straffelovrådets betænkning nr. 1494/2008 om en torturbestemmelse i straffeloven.

Justitsministeriet har med skrivelse af 14. januar 2008 anmodet om Landsforeningens bemærkninger til ovennævnte betænkning.

Denne har været drøftet ved et bestyrelsesmøde den 28. ds.

Bestyrelsen kan tiltræde betænkningens lovudkast.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet,
Lovafdelingen,
Procesretskontoret

15. februar 2008

Sagsnr. 2006-730-0378 - Høring over lovforslag om ændring af lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union, udlevering af lovovertrædere og Det Centrale Dna-profilregister

Justitsministeriet har med skrivelse af 15. januar 2008 anmodet om Landsforeningen af Beskikkede Advokaters bemærkninger til ovennævnte lovforslag.

Lovforslaget har været forelagt Landsforeningens bestyrelse, ved bestyrelsesmøde den 28. januar 2008 og giver Landsforeningen anledning til følgende bemærkninger:

Landsforeningen har i tidligere høringssvar, af bl.a. 13. august 2004 og 2. september 2004 til Justitsministeriet, givet udtryk for sine synspunkter i forbindelse med de to rammeafgørelser, som lovforslaget skal implementere. Det anføres i bemærkningerne til lovforslaget, at de to rammeafgørelser endnu ikke er vedtaget i Den Europæiske Union.

Som det fremgår af de tidligere høringssvar, er der efter Landsforeningens vurdering væsentlige betænkeligheder forbundet med rammeafgørelserne. Der er ganske vist sket visse ændringer under

forhandlingerne om rammeafgørelsen, men en række af de grundlæggende betæneligheder, som Landsforeningen har påpeget, gør sig fortsat gældende.

Landsforeningen anførte i forbindelse med høring om rammeafgørelsen om en europæisk bevissikringskendelse i brevet af 13. august 2004 bl.a.:

”Rammeafgørelsen har været forelagt bestyrelsen, der også i andre sammenhænge har udtrykt betæneligheder ved, at retsakter fra andre medlemslande skal anerkendes umiddelbart uden materiel prøvelse i fuldbyrdelseslandet

.....

Foreningen kan heller ikke anbefale, at det bliver muligt at foretage straffeprocessuelle tvangsindgreb efter begæring fra andre medlemslande i situationer, hvor det efter danske straffeprocessuelle regler ikke ville være muligt. Foreningen kan ikke anbefale en justering af retsplejeloven med henblik på at gøre sådanne indgreb mulige.”

Det blev i høringssvaret endvidere anført, at ifølge rammeafgørelsens art. 19, skal klage over udstederlandets beslutning i forbindelse med gennemførelsen indgives til udstedelsesstaten. I den forbindelse anførte Landsforeningen følgende:

”Reglerne for advokatbeskikkelse i forbindelse med tvangsindgreb er forskellige i de forskellige medlemslande. Hvis den øvrige del af rammeafgørelsen indføres mod foreningens anbefalinger, skal foreningen henstille, at der skabes mulighed for, at danske statsborgere kan få beskikket advokater til at varetage deres rettigheder i forbindelse med legalitetskontrollen ved de øvrige medlemslandes domstole i mindst samme omfang, som man ville kunne få beskikket advokat efter dansk ret, idet de færreste vil have mulighed for på anden vis at klage i udstedelseslandet over det besluttede indgreb.”

Landsforeningen finder anledning til på ny at påpege, at der bør indføres hjemmel i retsplejeloven, hvorefter der kan beskikkes advokat/forsvarer, for den eller de personer hvorimod indgrebet retter sig. De nugældende regler i retsplejeloven giver ikke den fornødne mulighed herfor. Landsforeningen skal opfordre til, at der indarbejdes en bestemmelse herom, enten i retsplejeloven eller i lovforslagets kapitel 3 og 3a.

Rammeafgørelse om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager, om idømmelse af frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union, gav ligeledes Landsforeningen anledning til betænelighed i høringssvar af 2. september 2004.

I lovforslagets § 29 d, nr. 6, er der givet bestemmelser om fuldbyrdelse af udeblivelsesdomme, når det kan attesteres, at domfældte er blevet indkaldt til retssagen personligt eller gennem en efter udstedelsesstatens lovgivning kompetent repræsentant eller domfældte har oplyst, at afgørelsen ikke anfægtes.

En gennemførelse heraf vil kunne medføre fuldbyrdelse af udeblivelsesdomme, der er videregående end den adgang der er i retsplejelovens § 855, stk. 3, navnlig stk. 3, nr. 4, jf. stk. 4, til at idømme tiltalte en straf af ubetinget fængsel i 3 måneder. Denne adgang forudsætter, at tiltalte har været

lovlig indkaldt og at det af indkaldelsen fremgår, at udeblivelse uden oplyst lovligt forfald kan medføre at tiltalte dømmes for de forhold som tiltalen angår. Endvidere gælder der særlige fuldbyrdesregler for tilsigelse og domsudskrift, jf. retsplejelovens § 219 a, stk. 5, 2. pkt. Der er for disse udeblivelsesdomme i retsplejelovens § 987, stk. 2, i øvrigt givet adgang til genoptagelse.

Landsforeningen finder, at Danmark ikke bør medvirke til at fuldbyrde udeblivelsesdomme fra udenlandske domstole, der går ud over de minimumskrav der er stillet i den danske retsplejelov og går videre end de retssikkerhedsgarantier, der er for genoptagelse af sådanne domme. Det er Landsforeningens opfattelse, at der i en række medlemsstater er betydelig mere vidtgående regler for afsigelse af udeblivelsesdomme, med langvarige fængselsstraffe til følge og en betydelig reduceret retssikkerhed for den domfældte til følge.

Det anføres i bemærkningerne til lovforslaget, afsnit 3.2.6., at Justitsministeriet finder, at afslagsgrunden bør være obligatorisk og at fuldbyrdelse efter den foreslåede bestemmelse således som udgangspunkt skal afslås, hvis den pågældende er dømt som udebleven. Det anføres, at dette dog ikke gælder, hvis vedkommende er blevet behørigt underrettet om sagen eller hvis vedkommende har tilkendegivet, at sagen ikke bestrides.

Som anført, udtrykker Landsforeningen betænkelighed ved, selv i disse tilfælde, at fuldbyrde udeblivelsesdomme der indeholder afsoning i et længere tidsrum end der er efter den danske retsplejelov, vil være mulig at fastsætte ved tiltaltes udeblivelse.

Efter lovudkastets § 60 a, stk. 1, kan danske myndigheder, uden den dømtes samtykke, beslutte at anmode om, at en anden medlemsstat kan overtage fuldbyrdelsen af en fængselsstraf eller anden retsfølge af frihedsberøvende karakter, der er idømt her i landet, når det må antages at kunne lette den domfældtes sociale reintegration efter fuldbyrdelsen.

Landsforeningen bemærker, at en sådan anmodning bør forudsætte, at den domfældte samtykker i anmodningens fremsættelse og at dette samtykke implicit må forudsættes at foreligge for at det kan antages at kunne lette den domfældtes sociale reintegration efter fuldbyrdelsen. Såfremt den domfældte modsætter sig overflytning, må dette som udgangspunkt antages at modarbejde reintegrationen. Landsforeningen antager, at udlændinge normalt gerne ønsker afsoning i deres hjemland, men hvis de har etableret familie her i landet, eller har anden form for tilknytning til landet, i form af arbejde eller studie, bør overflytning ikke kunne ske uden samtykke, med henvisning til reintegration efter fuldbyrdelsen.

På bestyrelsens vegne
Henrik Stagetorn

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret

Amagertorv 11
26. februar 2008

Vedr.: Sagsnr. 2007-733-0040. Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Udvidelse af ordningen vedrørende fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol).

Justitsministeriet har med skrivelse af 1. februar 2008 anmodet om Landsforeningens bemærkninger til ovennævnte udkast. Materialet har været udsendt til bestyrelsen.

Sigtet med det foreslåede er at afskaffe aldersgrænsen i "fodlænkeordningen" på 25 år. For færdselssager gælder der i forvejen ingen aldersgrænse. Tidsgrænsen på 3 måneders fængsel oprettholdes.

Bestyrelsen kan tiltræde det foreslåede.

Bestyrelsen forudsætter imidlertid, at udvidelsen ikke gør indgreb i domstolenes hidtidige praksis med at idømme betinget straf herunder med samfundstjeneste, særligt fordi samfundstjenesten må antages at have en bedre specialpræventiv effekt, ligesom samfundstjenesten retter sig mod en bredere personkreds, hvor fodlænkeordningen efter praksis, der ikke påtænkes ændret, stiller krav om bl.a. arbejde og egnede bopælsforhold.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen
Det Internationale Kontor

Amagertorv 11
26. februar 2008

Vedr.: Sagsnr. 2007-305-0581. Høring over forslag til Rådets rammeafgørelse om anvendelse af passagerlister (PNR-oplysninger) med henblik på retshåndhævelse (KOM(2007)654).

Justitsministeriet har med skrivelse af 17. januar 2008 anmodet om Landsforeningens bemærkninger til ovennævnte rammeafgørelse. Materialet har været udsendt til bestyrelsen.

Bestyrelsen noterer sig, at det foreslåede er endnu et eksempel på, at regler, der er indført med henblik på terrorbekæmpelse, udvides til også at omfatte det meget vage og ubestemte begreb bekæmpelse af organiseret kriminalitet. Bestyrelsen har afgørende betænkeligheder derved, ligesom der er afgørende betænkeligheder ved, at forpligtelsen til at opbevare oplysningerne udvides fra 1 til 13 år.

Endelig har bestyrelsen afgørende betænkeligheder vedr. de muligheder, der gives for at videregive oplysningerne til tredielande. Det er muligt, at der fra efterretningstjenesterne er et ønske om

at få hjemmel til at handle eller bytte sig til personfølsomme oplysninger, men det gør det blot endnu mere ubetyggende.

Bestyrelsen kan således ikke tiltræde det foreslåede.

Nærværende fremsendes efter anmodning både som almindeligt brev og elektronisk på e-mail jm@jm.dk.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Varetægtsfængslinger af 15-16-årige i Danmark fra 1998-2006

Den fornemmelse, vi alle kan have, hvorefter det stigende antal pladser på sikrede ungdomsinstitutioner også fører til flere og længere varetægtsfængslinger af unge, kan efter de seneste tal fra Danmarks Statistik bekræftes fsva antallet af fængslinger.

Der er sket en støt stigning fra årligt 111 fængslinger i 1998 til 280 i 2006, som det fremgår af nedenstående tabel.

Årstal	15 år	16 år	I alt
2006	108	172	280
2005	106	158	264
2004	75	149	224
2003	86	120	206
2002	65	120	185
2001	71	105	176
2000	69	107	176
1999	58	101	159
1998	34	77	111

Mens godt 5 % af de anholdte 15-16-årige endte i varetægt i 1998, er tallet vokset til over 10 % i 2006.

Landsforeningens Meddelelse 6/2008 Beviser - Narkotika

Lov om euforiserende stoffer § 3, straffelovens § 191

Forefundne kontante beløb bliver ofte af det altid tjenstvillige politi omregnet til et salgspvenu af narkotika, men det er ikke altid, at argumentet holder i retten i fravær af øvrige beviser, og hvis den tiltalte har lovlige indtægter.

1) Københavns Byret SS 4-229/2007, 18/10 2007

T på 29 år var tiltalt for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer § 3, ved i november 2006 i en bil nær en restaurant og på bopælen at være i besiddelse af i alt 9,63 g kokain med henblik på videreoverdragelse samt i månederne forinden at have solgt ikke under 75 g kokain for 33.800 kr. til et ukendt antal uidentificerede personer i Københavnsområdet.

I forhold 2 ved at være i besiddelse af forskellige dopingpræparater - over 1.000 ampuller og 640 tabletter.

I forhold 3 våbenlovens § 10, ved på bopælen at være i besiddelse af en oversavet pump gun, 32 skarpe haglpatroner, et knøjern og en springkniv.

Der var påstand om fængselsstraf og konfiskation. T, der ikke var straffet af betydning for sagen, påstod frifindelse i forhold 1, dog erkendte han besiddelse af 9,63 g og salg af 2 g kokain.

T forklarede bl.a., at han var håndværker med fast arbejde og en årlig bruttoindtægt på 300.000 kr. Han boede sammen med sin kæreste, der også havde arbejde, i en nyindflyttet lejlighed. Han redegjorde nærmere for parrets faste udgifter. Han havde forskellige forbrugslån med oplyst restgæld på ca. 35.000 kr. Han opbevarede nogle penge i to æsker, for at pengene ikke skulle blive brugt til andet end møbler, som han og kæresten sparede op til. Han brugte kokain, når han gik i byen og festede. Han gav 500 kr. pr. gram og havde den aften, hvor han blev antruffet, solgt en kvindelig bekendt 2 g kokain til samme pris, som han selv havde købt for.

Det er rigtigt, at der lå penge i en lynlåspose. Han plejede at have penge liggende i tilfælde af, at han skulle betale en taxa og havde brugt de penge, han havde med i byen.

Den fundne kokain var indkøbt til en julefrokost - den var i mange små poser, fordi han havde købt dem sådan.

Han bekræftede fundet af steroider og våben. Steroiderne var til en kur, der skulle tages over nogle måneder.

En politiassistent P forklarede bl.a., at han holdt øje med forskellige værtshuse og havde lagt mærke til en mand og en kvinde, der stod tæt sammen på en grusvej. Kvinden havde penge og T en pose med stoffer i, som han lagde i lommen. Vidnet visiterede T og fandt en pose med kokain i baglommen og 3 poser i en større pose i en jakkelomme samt 3.000 kr. i kontanter.

Pigen fortalte iflg. vidnet, at hun ville købe 2 g kokain for 900 kr. af T. Vidnet ransagede senere T's lejlighed og fandt tilsvarende poser, som var fundet ved anholdelsen. I vindueskarmen i soveværelset lå 32.000 kr. i to kasser.

Rettens begrundelse og afgørelse i forhold 1:

"Ved de afgivne forklaringer og det i øvrigt oplyste lægger retten til grund, at tiltalte var i besiddelse af den fundne mængde narkotika delvist med henblik på videreoverdragelse. Det findes imidlertid ikke med den til domfældelse fornødne sikkerhed godtgjort, at de hos tiltalte fundne kontante midler hidrører fra salg af narkotika. Retten har i den forbindelse lagt vægt på, at der ikke hos tiltalte er fundet vægte eller narkotikaregnskaber, ligesom både tiltalte og hans kæreste i den omhandlede periode havde fast arbejde med gode indtægter."

T blev i forhold 2-3 dømt på sin erkendelse. Straffen blev udmålt til 3 måneders fængsel.

2) Retten på Frederiksberg SS 2-7264/2007, 6/2 2008

T på 26 år var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 191, ved i perioden før anholdelsen i september 2007 at have solgt ikke under 51,8 g kokain for i alt 25.900 kr. og ved på sin bopæl med henblik på overdragelse at have besiddet 11,25 g kokain samt 19,7 g hash til eget forbrug.

Der var påstand om fængselsstraf og konfiskation af penge og stoffer.

T erkendte besiddelse af både hash og de 11,25 g kokain - begge dele til eget forbrug - og nægtede sig i øvrigt skyldig og protesterede mod konfiskation af 25.900 kr. Han var ikke straffet af betydning for sagen.

T forklarede bl.a.:

"Han tager ikke stoffer regelmæssigt, nok et par gange om måneden. Han havde købt stoffet til et par gode fester. De penge, som politiet fandt hidrører fra et banklån på 25.000 kr. og i øvrigt fra opsparing. Han var i færd med at renovere sin lejlighed og skulle købe møbler. Han har ikke dankort eller netbank og havde derfor kontanter liggende. Han får udbetalt 18.000 kr. om måneden, og det er fra denne løn at han har sin opsparing. Når lønnen indgår på kontoen, hæver han den. Når han køber kokain, køber han det for 500 kr. for 1 gram og hashen koster 40-50 kr. grammet. Han fik lov at beholde 30.000 kr., men resten af pengebeløbet blev konfiskeret."

Han forklarede herefter om salg og køb af andelslejlighed i juni 2007 og fortsatte:

"Når han havde penge liggende, er det fordi, han højst kan hæve 5.000 kr. i hæveautomaten ad gangen og han stod overfor at skulle købe møbler. Han havde gemt det store beløb på 50.000 kr. i en dåse. De to mindre beløb, som blev fundet var til almindeligt forbrug. Lejligheden var på et tidspunkt sparsomt møbleret og han skulle købe blandt andet sofa og spisebord. Han stod overfor at skulle til nogle store fester."

Politiet havde sendt to politiassistenter til adressen. T havde på forespørgsel kun selv oplyst om hashen. Pengebeløbet på 55.000 kr. var fundet i en kagedåse, sedlerne rullet sammen med elastik rundt om. De konfiskerede ikke det hele, fordi T redegjorde for nogle af pengene. Han oplyste, at han havde taget et banklån. T var påvirket, og da de fandt kokainen, opfarende.

Den anden politiassistent supplerede, at kokainen var i 12 pølsemansposer, ligeligt fordelt. Det var korrekt, at lejligheden bar præg af at være ved at blive istandsat, ligesom lejligheden ikke fremstod som fuldstændig indrettet.

Rettens begrundelse og afgørelse:

"Efter bevisførelsen finder retten det ikke med den til domfældelse nødvendige sikkerhed bevist, at de 25.900 kr., som blev fundet ved ransagningen på tiltaltes adresse skulle hidrøre fra salg af kokain. Retten har herved lagt vægt på, at tiltalte har indtægter, som skulle danne grundlag for en opspa-

ring, ligesom der ikke i lejligheden blev fundet narkoregnskab eller vægt. Tiltalte frifindes herefter for denne del af tiltalen.

Efter bevisførelsen finder retten det imidlertid bevist, at tiltalte besad de 11,25 gram kokain, hovedsageligt med henblik på videreoverdragelse. Retten har herved lagt vægt på, at tiltalte har oplyst alene at have et mindre forbrug af kokain, ligesom kokainen blev opbevaret i pølsemandsposer.

I overensstemmelse med sin erkendelse findes tiltalte ligeledes skyldig i besiddelse af 19,7 gram hash til eget forbrug.

Med disse bemærkninger findes tiltalte skyldig i at have besiddet 11,25 gram kokain, hovedsageligt med henblik på videreoverdragelse samt besiddelse af 19,7 gram hash til eget forbrug. Det bemærkes, at retten henfører forholdet under lov om euforiserende stoffer."

Straffen blev efter lov om euforiserende stoffer fastsat til fængsel i 60 dage. Stofferne blev konfiskeret, men ikke pengene.

Landsforeningens Meddelelse 7/2008

Erstatning - Uberettiget afslag på prøveløsladelse

Straffelovens § 38 og straffuldbyrdelseslovens § 112

I Lf.Medd. 112/2007 er gengivet den utrykte højesteretskendelse om uberettiget afslag på prøveløsladelse.

A har efterfølgende fået erstatning fra Kriminalforsorgen på 198.000 kr. excl. renter.

Kriminalforsorgen 2005-709-01632-0004, 23/10 2007

Kriminalforsorgen skrev således til den tidligere forsvarer:

"Justitsministeriet, Direktoratet for Kriminalforsorgen, har modtaget Deres krav, fremsat på vegne Deres klient, om erstatning i anledning af, at direktoratet ikke har meddelt Deres klient prøveløsladelse efter straffelovens § 38, stk. 1.

Det fremgår af sagen at Deres klient har udstået 2 tredjedele af straffen den 15. december 2004.

Det fremgår endvidere af sagen at Deres klient blev løsladt den 4. november 2005.

Frihedsberøvelsen ophørte således først 323 dage efter at løsladelse skulle være sket.

Justitsministeriet, Direktoratet for Kriminalforsorgen, anser Deres klient for berettiget til erstatning i henhold til straffuldbyrdelseslovens § 106.

Der bedes udbetalt A takstmæssig erstatning på 198.000 kr., forrentet fra den 10. oktober 2006 med den til enhver tid af Nationalbanken fastsatte officielle udlånsrente (referencesatsen), der udgør 4 % p.a. med tillæg af 7 % p.a., i alt 22.990 kr., således at det samlede erstatningsbeløb udgør 220.990 kr."

... (nærmere om det skattemæssige, ER).

"Deres klient er underrettet herfra om ovenstående."

Landsforeningens Meddelelse 8/2008

Færdselsloven - Forsætlig påkørsel - Betinget frakendelse på grund af invaliditet - Vold, trafik - Betinget straf

Færdselslovens § 3 og § 126, straffelovens § 56 og § 244

Den svært gangbesværede T havde forsætligt påkørt en bil, der holdt uden for T's indkørsel, og slynget bilens fører til jorden og tildelt ham et spark i venstre side. Betinget fængsel i 40 dage på grund af personlige forhold og ligeledes i landsretten betinget frakendelse under hensyn til invaliditeten.

ØL 1. afd. a.s. S-2526-07, 7/11 2007

T på 47 år var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 291, stk. 1, og færdselslovens § 3, stk. 1, ved i maj 2007 ud for sin adresse med sin personbil at have bakket ind i siden på en anden bil, der holdt ud for T's indkørsel, hvorved der skete skade for et ukendt beløb.

I forhold 2 straffelovens § 244, ved umiddelbart efter at have slået føreren af den anden bil, A, på halsregionen og slynget ham ned på jorden, hvor T sparkede ham på kroppen.

Der var påstand om ubetinget førerretsfrakendelse.

T nægtede sig skyldig og forklarede bl.a., at han den pågældende formiddag skulle til træning. Han havde siden en trafikulykke i 1975 gennemgået en række operationer i knæ og hofter. Han havde vanskeligt ved at komme ind og ud af en bil. Det var smertefuldt, og han brugte lang tid herpå.

I bakspejlet så han, at der holdt en bil ud for hans indkørsel. Der sad en mand i bilen. Han kørte helt ud over fortov og cykelsti og aktiverede hornet, uden at der skete noget. Han var forbavset over, at A ikke reagerede. Han overvejede ikke at stå ud af bilen og prøvede at kante sig forbi, men ramte A's bil.

Han kom med besvær ud af sin bil og opfattede, at A stillede sig faretruende tæt på ham. Han rakte armen frem for at skabe afstand. A røg bagover og lå på jorden og skreg. Der var ikke anden kontakt mellem dem.

Han bestred at have udtalt til politiet, at han hurtigt bakkede ind i det andet køretøj og at have sparket/ramt manden, da denne lå ned.

Han brugte ortopædiske støvler på grund af en stor forskel på længden af sine to ben.

A forklarede bl.a., at han på grund af forstuvet hånd ville bestille mad. Han kunne ikke finde en parkeringsplads og aftalte med hustruen, der havde brækket armen, at hun skulle hente maden, mens han holdt ud for en indkørsel med motoren i gang. Han hørte et højt dyt, men kunne ikke lokalisere dette, og blev påkørt et kort øjeblik efter - bilen ligesom rokkede ved påkørslen.

Han stod ud for at besigtige skaden og så T stige ud. Denne så vred ud og tog fat om vidnets hals og slyngede ham med stor kraft hen ad cykelstien. T sparkede ham kraftigt i venstre side og råbte siden: "Fjern den bil eller jeg sparker dig igen".

På skadestuen konstaterede man, at han havde bøjet eller brækket 2-3 ribben. Han havde fortsat smerter (3 måneder efter, ER). Røntgenfotografering havde ikke afsløret, om ribbenene var brækket eller bøjet.

A's hustru forklarede bl.a. om en stor vred mand, der stod foroverbøjet over A. Trods en dramatisk ordveksling måtte vidnet bekræfte, at hun til politiet havde forklaret, at hun ikke kunne huske, hvorvidt hun havde set T sparke eller slå.

En betjent, der var blevet tilkaldt til stedet, forklarede om parternes spontane udtalelser, herunder at T havde udtalt, at han forsætligt havde påkørt A's bil. Vidnet havde ikke overværet, om T på skærm eller papir havde gennemlæst hendes rapport.

Byretten lagde A's forklaring til grund og dømte efter anklageskriftet, bortset fra, at der ikke var ført bevis for, at T havde slået A. Men han havde altså slynget A til jorden og sparket ham i venstre side.

Straffen blev fastsat til betinget fængsel i 40 dage. Retten bemærkede:

"Retten finder det imidlertid upåkrævet, at den idømte straf fuldbyrdes. Retten har herved lagt vægt på tiltaltes berettigede frustration over, at bilister blokerer hans udkørsel, fordi parkeringsforholdene på X-vej er vanskelige, på tiltaltes alder og helbred og gode personlige forhold."

Førerretten blev frakendt ubetinget i 6 måneder.

Retten fastslog erstatningspligten, men udskød selve opgørelsen af kravet til civilt søgsmål.

Der blev fastsat 2 års prøvetid på den betingede straf.
T ankede med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden ankede med endelig påstand om skærpeelse. Der blev indhentet en personundersøgelse og fremlagt hospitalsoplysninger vedr. T.

Ud over vidnerne fra byretten blev der ført tre yderligere vidner (hvis forklaringer ikke fremgår af ankedommen, kun retsbog, bortset fra de helbredsmæssige oplysninger nedenfor i præmisserne, ER).

Landsrettens begrundelse og resultat:

"5 voterende udtaler:

Også efter bevisførelsen for landsretten findes tiltalte af de grunde, der er anført i dommen, skyldig i overensstemmelse med byrettens bevisresultat.

1 voterende finder, at der ikke er ført det til domfældelse i en straffesag fornødne bevis for, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet i forhold 1, ligesom denne voterende ikke finder det bevist, at der i forhold 2 er sparket af tiltalte.

Efter voteringens udfald er tiltalte skyldig som fastslået ved den indankede dom.

Straffen findes passende. Det tiltrædes, at det på vilkår som fastsat i byrettens dom helt undtagelsesvis findes upåkrævet, at den idømte straf fuldbyrdes, idet landsretten herved har henset til oplysningerne om tiltaltes ganske særlige, helbredsmæssige forhold og om hans gode personlige forhold.

Det fremgår af oplysningerne vedrørende tiltalte, at han siden en alvorlig kvæstelse ved et færdselsuheld i 1975 har gennemgået mange omfattende operationer i højre ben og hofte, senest ved en indgribende reoperation af lårbensknoglen m.v. i højre ben. Tiltaltes gangdistance uden stokke er ganske kort. Tiltalte har fået tilladelse til at benytte invalideskilt i sin personvogn. Han kan ikke klare transport i offentlige transportmidler, idet han ikke kan stå op i længere tid. På denne baggrund findes der er foreligge sådanne særlige omstændigheder, at det findes forsvarligt at gøre førerretsfrakendelsen betinget i medfør af færdselslovens § 126, stk. 2, jf. § 126, stk. 1, nr. 4, på vilkår som nedenfor bestemt.

Med den nævnte ændring vedrørende førerretsfrakendelsen stadfæster landsretten dommen."

Betingelserne vedr. førerretsfrakendelsen var de sædvanlige 3 års prøvetid.
Landsretten tiltrådte byrettens afgørelse vedr. erstatningspligten.

- oo0oo -

Forsvareren for landsretten tilføjer, at han under proceduren bl.a. henviste til U1990.424 Ø og Toftegaard Nielsens "Farlig kørsel & frakendelse" side 116-119 og 126-128.

Landsforeningens Meddelelse 9/2008

Narkotika - Kokain - Strafnedsættelse ved samarbejde - Samfundstjeneste
Straffelovens § 62, § 64, § 82 og § 191

T købte 200 g kokain delvis med henblik på videresalg, men slap med 6 måneders fængsel, hvoraf 5 måneder blev gjort betinget af samfundstjeneste i 80 timer, og den sidste måned ansås udstået med varetægtsfængslingen. Begrundelsen var, at der var afgivet fuld tilståelse og dermed oplysninger, som måtte anses for afgørende for opklaringen af strafbare handlinger begået af andre.

Retten på Frederiksberg SS 2-6821/2007, 22/11 2007

T på 32 år var under en tilståelsessag tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 191, ved kort forud for december 2006 at have mødtes med A i Glostrup, hvor A anviste en kontakt til B, hvorefter T på to nærmere datoer i december 2006 og januar 2007 i Brøndby Strand efter forudgående aftale og med henblik på delvis videreoverdragelse købte i alt 200 g kokain, som blev leveret af B.

I forhold 2 lov om euforiserende stoffer, ved i forbindelse med anholdelsen i oktober 2007 at have besiddet 0,48 g kokain til eget brug.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om fængselsstraf.

T's forklaring er ikke gengivet i dommen.

T var egnet til samfundstjeneste. Han havde en teknisk stilling, og jobbet stod klar til ham, når sagen var sluttet. Han var meget motiveret til at komme ud af sit kokainmisbrug. Han var ikke tidligere straffet af betydning for sagen. Han havde været frihedsberøvet fra den 24/10 2007.

Retten fandt T skyldig efter hans erkendelse og fastsatte straffen til fængsel i 6 måneder og fortsatte:

"Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at tiltalte har aflagt fuld tilståelse i sagen og derved har givet oplysninger, som må anses for afgørende for opklaringen af strafbare handlinger begået af andre.

5 måneder af straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2. Retten har herved lagt vægt på oplysningerne om tiltaltes personlige forhold.

Tiltalte skal herunder udføre samfundstjeneste i 80 timer, jf. straffelovens §§ 62 og 63.

Den ubetingede del af dommen anses for udstået ved den skete varetægtsfængsling."

T skulle bl.a. undergive sig tilsyn og misbrugsbehandling i 1 år og afvikle samfundstjenesten inden for 8 måneder.

- oo0oo -

Se tidligere eksempler på strafnedsættelse ved samarbejde i Lf.Medd. 47/2003, 19/2005 og 63/2007.

Landsforeningens Meddelelse 10/2008

Udlændingeloven - Varetægtsfængsling under anke ud over den afsonede straf - Proportionalitet - Udvisning

Udlændingelovens § 35

Den polske bygningsarbejder P blev den 12/11 2007 idømt 50 dages fængsel for tyverier og ankede på stedet til frifindelse for udvisningspåstanden. Den 19/11 2007 blev P fremstillet i grundlovsforhør, idet han nu havde afsonet hele straffen, idet han havde været frihedsberøvet fra den 30/9 2007. Byretten besluttede fortsat varetægtsfængsling i 14 dage i medfør af udl. § 35, stk. 1, nr. 1, idet det var nødvendigt at sikre sig P's tilstedeværelse, indtil bestemmelsen om udvisning kunne effektueres.

Landsretten fandt ikke, at P havde fast bopæl i landet, men fandt det betænkeligt at træffe afgørelse om frihedsberøvelse af P efter udl. § 35, stk. 1, nr. 1, sammenholdt med § 35, stk. 3, hvorfor P blev løsladt den 26/11 2007.

ØL 11. afd. kære nr. S-3157-07, 26/11 2007

Der henvises til ovennævnte resumé. P var dømt for 4 tyverier fra biler samt et forsøg. Iflg. forsvarerens kæreskrift til landsretten ankede han, idet han gjorde gældende, at hans adfærd ikke udgjorde en reel umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berørte en grundlæggende samfundsinteresse, jfr. rådsdirektiv 2004/38/EF sammenholdt med, at han igennem det sidste halvandet år havde arbejdet her som udstationeret for et polsk entreprenørfirma i perioder på 40 dage efterfulgt af 10 dages ferie i Polen. Som udstationeret behøvede han ikke EU-opholdsbevis.

Politiet gjorde i svarskriftet gældende, at P ganske vist kunne opholde sig lovligt i landet, men han havde ikke "fast bopæl" i udlændingelovens forstand - det krævede, at den pågældende (1) havde lovligt ophold i Danmark, (2) var tilmeldt folkeregistret, og (3) havde etableret en bopæl i Danmark.

P havde ikke været tilmeldt folkeregisteret og havde haft skiftende opholdssteder.

Politiet gjorde gældende, at der ikke på nuværende tidspunkt var et proportionalitetsproblem i fortsat varetægtsfængsling under anken. Statsadvokaten tiltrådte politiets synspunkt.

Landsrettens begrundelse og resultat:

"Ved Københavns Byrets dom af 12. november 2007 blev P for overtrædelse af straffelovens § 276, jf. til dels § 21, idømt fængsel i 50 dage og udvist af Danmark med indrejseforbud i 5 år. Dommen er anket til Østre Landsret med påstand om frifindelse for udvisning. P har under sagen været frihedsberøvet fra den 30. september 2007 og har endvidere været varetægtsfængslet under anken til den 19. november 2007, hvor dommen var afsonet.

Efter det oplyste om P's forhold finder landsretten ikke, at denne har fast bopæl her i landet.

Efter de foreliggende omstændigheder findes det imidlertid betænkeligt at træffe afgørelse om frihedsberøvelse af P efter udlændingelovens § 35, stk. 1, nr. 1, sammenholdt med § 35, stk. 3, hvorfor

b e s t e m m e s:

Den påkærede kendelse ændres, således at P skal løslades."

Landsforeningens Meddelelse 11/2008 **Salær - Aflyst grundlovsforhør**

Retsplejelovens § 334

Advokat A anmodede om salær for et aflyst grundlovsforhør i september 2007. Dette var blevet telefonisk berammet samme dag kl. 09.55 til kl. 14.00, men aflyst samme dag kl. 13.00, da politiet havde løsladt sigtede. Byretten ville ikke give salær herfor, men det ville landsretten med 800 kr. efter oplysning om det udførte arbejde.

ØL 2. afd. kære nr. S-3253-7, 10/12 2007

Der henvises til sagsfremstillingen ovenfor.

Byretten afsagde følgende kendelse:

"Pkt. A 13 i landsretspræsidenternes vejledende takster pr. 1. november 2005 for salærer til forsvarere i straffesager, bistandsadvokater samt til beskikkede advokater i ægteskabs- og børnefjernelses-sager findes ikke at omfatte det tilfælde, at en offentlig forsvarer, der efter en lokal vagtordning står til rådighed som forsvarer i f.eks. grundlovsforhør, bliver adviseret om et påtænkt grundlovsforhør senere samme dag, som efterfølgende viser sig ikke at blive gennemført.

Som følge heraf

b e s t e m m e s:

Advokatens anmodning om salær imødekommes ikke."

Advokaten kærede med kæreskrift. Resten er citat fra landsrettens kendelse.

"Advokat A har på landsrettens telefoniske forespørgsel supplerende oplyst, at han ved modtagelsen af telefaxmeddelelsen fra Retten i Roskilde om "grundlovsforhør kl. 14" oprettede en sag i sit journalsystem og straks læste den medfølgende retsbog.

Landsretten finder efter det nu oplyste, at advokat A er berettiget til et salær for det udførte arbejde, som passende kan fastsættes til 800 kr. med tillæg af moms. Beløbet betales foreløbigt af statskassen."

Landsforeningens Meddelelse 12/2008 **Vold - Samlever - Betinget straf - Ung alder**

Straffelovens § 56 og § 244

T på 18 år havde slået sin tidligere kæreste to gange i ansigtet med flad hånd. Betinget fængsel i 30 dage.

Københavns Byret SS 3-23855/2007, 13/12 2007

T på 18 år var under en tilståelsessag tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 244, ved i oktober på gaden at have slået sin tidligere kæreste K to gange i ansigtet med flad hånd, alt hvorved K pådrog sig en hævet næse samt en hudafskrabning på næseryggen.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om 40 dages ubetinget frihedsstraf. T var ikke tidligere straffet for vold.

Der var i dommen ingen gengivelse af T's forklaring. Den fremgik udelukkende af retsbogen, som ikke medfulgte dommen (se nedenfor).

Der var fremlagt politiattest svarende til de i anklageskriftet beskrevne læsioner.

Der var indhentet en personundersøgelse, hvoraf fremgik, at T fortsat boede hjemme hos forældrene, som han havde et godt forhold til. Han var egnet til at modtage en betinget dom.

Retten fandt T skyldig efter hans erkendelse. Straffen blev fastsat til fængsel i 30 dage, der blev gjort betinget af 2 års prøvetid.

Retten bemærkede:

"Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på karakteren af den pådømte vold, og de omstændigheder hvorunder volden blev udøvet."

Med hensyn til at gøre dommen betinget, tilføjede retten:

"Retten har herved lagt vægt på tiltaltes alder og personlige forhold."

- oo0oo -

Forsvareren bemærker, at det fremgik af T's forklaring, at han havde haft et skænderi med den tidligere kæreste ved et busstoppested. Riften på næseryggen stammede sandsynligvis fra det armbånd, som T bar.

Landsforeningens Meddelelse 13/2008 **Udvisning unkladt - Grov vold**

Udlændingelovens § 26

A og B fra Afghanistan på henholdsvis 21 og 19 år samt C fra Uganda på 19 år blev i by- og landsret idømt fængsel i 2 år, 2 år og 2½ år for grov vold begået i april 2006 over for en person, der på grund af slag med jernkølle og spark mistede synet på det ene øje.

Udvisningspåstanden, der kom umiddelbart før domsforhandlingen i byretten, blev ikke behandlet under straffesagen og dukkede af forskellige grunde først op mange måneder efter, at ankesagen var behandlet.

Alle blev frifundet for udvisningspåstanden, C dog med dissens, da han havde tidligere domme for vold. Begrundelsen var deres stærke tilknytning til Danmark, hvortil de var kommet som unge, samt fraværet af tilknytning til hjemlandet.

Københavns Byret SS 3-20713/2006, 3/1 2008

A på 21 år og B på 19 år fra Afghanistan samt C på 19 år fra Uganda var under en straffesag i sommeren 2006 tiltalt for legemsangreb efter straffelovens § 245, for C's vedkommende tillige § 247, stk. 1, ved i april 2006 om natten på gaden at have overfaldet M med adskillige slag og spark i ansigtet og på kroppen samt tildelt M flere slag med en jernkølle, herunder i baghovedet og i øjet med syningskrævende flænge og varigt synstab til følge.

Overfaldet udsprang af en episode natten i forvejen mellem C og M, der havde været voldelige mod hinanden på Strøget, og var således efter rettens præmisser en hævnaktion, hvor alle tre tiltalte var bekendt med formålet med at følge efter M på gerningsaftenen.

Byretten idømte den 6/7 2006 henholdsvis 2 år, 2 år og 2½ års fængsel. C havde to tidligere voldsomme efter § 244 fra henholdsvis 2002 og 2006.

Straffene blev stadfæstet af landsretten den 19/10 2006.

Der var under byretssagen nedlagt påstand om udvisning. Udvisningspåstanden blev ved rettens kendelse af 5/7 2006 udskudt til senere behandling, da påstanden om udvisning ikke var forkyndt for de tiltalte forud for domsforhandlingen i 2006 (Lf.Medd. 47/2006, ER).

Retsmødebegæring med henblik på rettens stillingtagen til udvisningsspørgsmålet blev herefter modtaget af retten den 12/7 2006. På grund af en fejl lå sagen stille og afventede berømmelse fra august 2006 til slutningen af marts 2007.

Hovedforhandling blev første gang berammet til juni 2007, men måtte omberammes på grund af forsvarerskifte. To af de tiltalte var i mellemtiden blevet prøveløsladt i august 2007. Den sidste, C, var under udlusning til en forventet prøveløsladelse i februar 2008.

Der var for alle pæne udtalelser fra enten Kriminalforsorgen, arbejdsgivere eller tidligere undervisere, der udtalte sig til fordel for de domfældte. B havde efter løsladelsen taget ophold hos en kæreste med dansk statsborgerskab og var i gang med en uddannelse.

A havde også en kæreste, men boede alene i egen lejlighed og havde fået arbejde.

Udlændingestyrelsen (senere Service) havde for alle tiltrådt anklagemyndighedens påstand om udvisning. Under hensyn til tidsforløbet var der på forsvarernes foranledning indhentet en ny vurdering, der imidlertid kortfattet nåede til samme konklusion.

De domfældtes tilknytning til Danmark og hjemlandet fremgår kortfattet af præmisserne nedenfor. Supplerende fremgår det af forklaringer og Udlændingestyrelsens oplysninger, at A havde mistet sine forældre som spæd og var kommet hertil som flygtning som 15-årig, hvor han tog ophold hos noget familie. Han havde ingen familie tilbage i Afghanistan eller anden tilknytning eller kontakt til hjemlandet. Inden varetægtsfængslingen havde han haft arbejde, men stillingen var besat til anden side, da han blev prøveløsladt.

B var med sin familie rejst fra Afghanistan til Iran, da han var 5 år gammel. Han indrejste i Danmark som 13-årig sammen med mor og søster som kvoteflygtninge, efter at faderen var død, da B var 7 år. Han havde kun haft skolegang i Danmark og skulle være påbegyndt Teknisk Skole måneden efter, han blev varetægtsfængslet. Han havde haft forskellige fritidsjobs i supermarked. Han havde ingen tilknytning til Afghanistan.

C var blevet familiesammenført med sin herboende far i en alder af 9 år og havde afsluttet skole her med 9. klasse. Han var påbegyndt handelsskole, men havde ikke fuldført. Han havde tidligere haft job i supermarked, men var arbejdsløs, da han blev fængslet. Der var en ældre bror, tre halvsøstre og faderen her i landet. Han havde kun kontakt med broderen. Der var ingen familie tilbage i Uganda eller anden tilknytning til landet.

Rettens begrundelse og afgørelse (dommen side 19):

"Vedrørende de domfældte A og B:

Efter en samlet afvejning af de foreliggende oplysninger, hvori indgår grovheden af det forhold, som de domfældte er fundet skyldige i, og de domfældtes stærke tilknytning til Danmark, hvor de har opholdt sig siden de tidlige teenageår, og fraværet af tilknytning til hjemlandet, hvor ingen af dem længere har familie, og henset til, at der for begges vedkommende er tale om et enkeltstående forhold, finder retten, at afgørende hensyn taler mod udvisning, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2, hvorfor disse domfældte frifindes for påstanden om udvisning.

Vedrørende domfældte C:

2 dommere udtaler:

Efter en samlet afvejning af de foreliggende oplysninger og herunder især, at domfældte kom til Danmark som 9-årig for at blive familiesammenført med sin far, at han ligeledes har sine søskende her i landet, og at domfældte ikke har nogen tilknytning til eller familie i hjemlandet, finder vi, at domfældte har en sådan tilknytning til det danske samfund og manglende tilknytning til sit hjemland Uganda, at afgørende hensyn taler mod udvisning, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2, hvorfor vi stemmer for frifindelse.

1 dommer udtaler:

Ved en samlet afvejning af de foreliggende oplysninger, herunder på den ene side oplysningerne om domfældtes stærke tilknytning til Danmark og manglende tilknytning til hjemlandet og på den anden side oplysningerne om grovheden af den begåede kriminalitet og dens alvorlige følger for forurettede og oplysningerne om de to tidligere domme for voldskriminalitet, finder jeg, at udvisning må anses for særlig påkrævet på grund af grovheden af den begåede kriminalitet, hvorfor jeg stemmer for at tage udvisningspåstanden til følge.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet, således at domfældte C ligeledes frifindes for udvisningspåstanden."

- oo0oo -

Redaktøren bemærker, at gerningstidspunktet lå således, at en eventuel betinget udvisning ikke kom på tale.

Landsforeningens Meddelelse 14/2008
Offentlig orden - Ungdomshuset - Forsøg

Straffelovens § 134 a

3 tiltalte frifundet for forsøg på overtrædelse af straffelovens § 134 a. De havde et ganske kort stykke været i nærheden af en benzindunk, som en 4. ukendt person havde taget fra et vejarbejde i forbindelse med et demonstrationsoptog til Rådhuspladsen. Der var ingen uroligheder i nærheden af det sted, hvor de blev anholdt. Alle 3 blev imidlertid dømt for hæleri ved at have deltaget i transport af dunken. Det kostede en mindre bøde. De havde alle 3 været varetægtsfængslet i marts 2007.

Københavns Byret SS 3-14178/2007, 18/1 2008

A på 27, B på 18 og C på 24 år var i forhold 2 tiltalt for forsøg på overtrædelse af straffelovens § 134 a, ved den 3/3 2007 på et ukendt sted i indre København i anledning af den generelle uro, som opstod i forbindelse med rydning af Ungdomshuset, at have forsøgt at skabe grov forstyrrelse af den offentlige ro og orden, idet de tiltalte, efter forudgående aftale om at fortsætte protestdemonstrationen mod rydningen af Ungdomshuset, den 3/3 2007 ca. kl. 18.20 på hjørnet af Hammerichsgade og H.C. Andersens Boulevard medbragte en Jerry can indeholdende ca. 18 liter benzin, som skulle anvendes i forbindelse med protestdemonstrationen, hvilket imidlertid mislykkedes, da de tiltalte blev anholdt af politiet.

De var også i forhold 1 tiltalt for tyveri af benzinen, som var taget fra et vejarbejde nær Rådhuspladsen.

Endelig var B tiltalt for at have båret en ulovlig kniv med klingelængde på 8,5 cm. Det sidste forhold var erkendt. De to andre forhold blev nægtet.

Dommen på 10 sider er med udførlige referater af de tiltaltes forklaringer under grundlovsforhør og hovedforhandlingen. De havde deltaget i en fredelig demonstration. A havde set en fjerde person tage benzindunken med. C havde ikke set den, og B forklarede, at han opdagede, at én gik med en dunk i hånden. På et tidspunkt fik han den selv i hånden og havde den i højst 5 sekunder, før politiet kom. Han fandt ikke ud af, hvad der var i dunken.

B var fundet i besiddelse af en sten og to møtrikker i lommen. Han havde ikke tænkt at bruge disse mod politiet.

En politiassistent P så fire personer stå i en gruppe samlet om en rygsæk. Der stod også en dunk, som alle fire måtte have set. Deres adfærd virkede mistænkelig, og to stak af - en af dem blev indhentet.

A havde været frihedsberøvet 13 dage, B 6 dage og C 16 dage.

Retten fandt C skyldig i overtrædelse af våbenloven efter hans erkendelse og udtalte om de øvrige forhold:

"Forhold 1

Efter tiltalte A's forklaring lægger retten til grund, at den ukendte svensker tog dunken fra et sted, hvor der var vejarbejde, og at de tiltalte under den videre gang talte om, hvad dunken kunne bruges til.

På denne baggrund må retten lægge til grund, at alle de tiltalte vidste, at dunken var stjålet fra det pågældende sted. Da de tiltalte gik i en gruppe, hvor i alt fald tiltalte A og tiltalte C har erkendt at have båret dunken, finder retten alle de tiltalte skyldige i hæleri med hensyn til tyveri ved at have deltaget i transport af dunken. De tiltalte findes derfor skyldige i overtrædelse af straffelovens § 290, stk. 1.

Forhold 2

Efter bevisførelsen må retten lægge til grund, at de tiltalte kun var gået ganske kort fra det sted, hvor den uidentificerede svensker tog dunken, ad Hammerichsgade mod Vesterport station, før anholdelsen fandt sted. Efter politiassistent P's forklaring sammenholdt med de tiltaltes forklaringer var der på det pågældende tidspunkt ingen uroligheder i nærheden af stedet, hvor de tiltalte befandt sig.

Herefter finder retten det ikke godtgjort, at de tiltalte havde det nødvendige forsæt til at anvende dunken i forbindelse med uroligheder. Som følge heraf frifindes de tiltalte."

A og B blev herefter hver idømt en bøde på 500 kr. og C på grund af våbenlovsovertrædelsen en bøde på 3.500 kr. med forvandlingsstraf.

Det offentlige skulle betale sagens omkostninger.

Landsforeningens Meddelelse 15/2008 **Udvisning undladt - Tyveri - EU-borgere**

Straffelovens § 276 og udlændingelovens § 2

C og K fra Rumænien dømt for et tyveri fra taske og straffet med henholdsvis 30 og 20 dages fængsel. De blev begge frifundet for udvisning på trods af, at C tidligere var straffet for tasketyveri med bøde.

Københavns Byret SS 3-2354/2008, 7/2 2008

C på 21 og K på 20 år fra Rumænien var under en tilståelsessag tiltalt for tyveri fra taske, idet de i en butik på Strøget havde stjålet en kuvert indeholdende 1.100 kr. fra A's taske.

Der var påstand om fængselsstraf og udvisning. De tiltalte påstod sig frifundet for udvisning.

For begge havde Udlændingesservice anført:

"... Udlændingesservice skal i øvrigt bemærke, at det følger af udlændingelovens § 2, stk. 3, at de begrænsninger, der følger af kapitel 3-5 kun finder anvendelse på udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, i det omfang det er foreneligt med disse regler, samt at det følger af EF-domstolens praksis, at udvisning af en EU/EØS-statsborger kun er berettiget, såfremt den pågældendes tilstedeværelse eller adfærd udgør en virkelig og tilstrækkelig alvorlig trussel mod grundlæggende samfundshensyn.

Vi har ikke hermed taget stilling til, hvorvidt EU-reglerne i det konkrete tilfælde er til hinder for en udvisning.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf på 40-60 dages varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 1 nævnte hensyn, kan Udlændingesservice tiltræde anklagemyndighedens indstilling om udvisningsspørgsmålet ..."

Det var oplyst i dommen, at C tidligere var straffet i Danmark for tyveri (men ikke hvornår, ER). Begge havde været varetægtsfængslet fra den 12/1 2008.

C blev straffet med fængsel i 30 dage, jfr. straffelovens § 285, stk. 1, jfr. § 276.

I medfør af straffelovens § 86, stk. 1, ansås straffen for udstået med varetægtsfængslingen. Retten bemærkede:

"Retten har ved straffastsættelsen lagt vægt på den forholdsvis lange varetægtsfængsling. I skærpende retning har retten lagt vægt på, at forholdet er begået af de tiltalte i forening, samt at tiltalte er tidligere straffet.

Retten finder ikke, at det forhold at C en gang tidligere er straffet for tasketyveri i Danmark med bøde, fører til, at der er tale om kriminalitet af en sådan professionel og systematisk karakter, at den indebærer en aktuel og tilstrækkelig alvorlig trussel mod grundlæggende samfundshensyn.

Efter en samlet vurdering findes den pådømte kriminalitet således ikke at indebære en sådan aktuel og alvorlig trussel mod grundlæggende samfundshensyn, at udvisning er berettiget."

K blev straffet med fængsel i 20 dage. Her bemærkede retten:

"Retten har ved straffastsættelsen lagt vægt på den forholdsvis lange varetægtsfængsling, og at den tiltalte ikke tidligere er straffet. I skærpende retning har retten taget hensyn til, at forholdet er begået af de tiltalte i forening.

Efter en samlet vurdering findes den pådømte kriminalitet ikke at indebære en sådan aktuel og alvorlig trussel mod grundlæggende samfundshensyn, at udvisning er berettiget."

- oo0oo -

Forsvareren tilføjer:

"Sagen var oprindelig berammet til den 25. ds., men det lykkedes heldigvis at få sagen afgjort i forbindelse med en fristforlængelse den 7. ds., så mine klienter ikke kom til at sidde mere end højst nødvendigt."

Der henvises i øvrigt til bl.a. Lf.Medd. 124/2007 og 3/2008.

Landsforeningens Meddelelse 16/2008

Ulovlig anholdelse - Frifindelse for vold m.v. mod politiet

Straffelovens § 191 og retsplejelovens § 755

T på 26 år var tiltalt for skældsord og vold mod politiet, bl.a. for at have sparket en betjent, da han blev båret hen til en transportvogn. Byretten idømte 60 dages fængsel. Landsretten fandt ikke, at betingelserne i RPL § 755, stk. 1, for at anholde T var opfyldt. Da anholdelsen ikke var en lovlig tjenestehandling, var T's handlinger ikke strafbare efter § 119, stk. 1, og § 121.

Som sagen var forelagt for landsretten, var der ikke grundlag for at tage stilling til, om volden kunne være henført under § 244, og om den udøvede vold i så fald ville være straffri som nødværge.

ØL 14. afd. a.s. nr. S-2844-07, 16/1 2008

T på 26 år var tiltalt efter straffelovens § 121, ved i maj 2007 i en opgang efter at være blevet anholdt at have overfaldet to betjente A og B med skældsord som "pansersvin", "bøsserøve" eller lignende.

Forhold 2, straffelovens § 119, ved samtidig at have spyttet betjent B i ansigtet.

Forhold 3, straffelovens § 119, ved kort efter uden for ejendommen at have sparket betjent C i ansigtet, da han blev båret hen til transportvognen.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om fængselsstraf. T påstod frifindelse. Han forklarede bl.a., at han på daværende tidspunkt boede i en lejlighed i opgangen med sin kæreste. Han var tilmeldt folkeregisteret på adressen. Politiet kom med 6 mand, fordi han og kæresten skændtes. Han talte lidt med politiet. Pludselig sagde politiet, at han var anholdt. Han vidste ikke hvorfor.

Han gjorde ingenting, men blev lagt i håndjern. Politiet tog hans smøger og gav til kæresten, hvilket han blev sur over. Han kunne ikke huske, om han havde sagt som anført i anklageskriftet. Ude på gangen blev han båret som et dyr med maven nedad og ned ad trappen. Han nægtede at have spyttet. Uden for opgangen blev han lagt i benlås på jorden. Han kunne ikke huske, om han bevægede benene, og om han ramte nogen. Det var i hvert fald ikke bevidst. På stationen blev han afhørt til kl. 3 om natten. Han huskede ikke, om han på daværende tidspunkt var sigtet for et andet forhold vedr. spyt mod parkeringsvagter.

Politibetjent B forklarede bl.a., at han med sin kollega var sendt til husspektakler. I lejligheden var to andre kolleger, T og en kvinde. Det viste sig, at T var eftersøgt til anholdelse på grund af sigtelse i en anden sag. T fik at vide, at han var anholdt. T blev ophidset og kaldte politifolkene pansersvin. Der opstod mellem T og kæresten diskussion om nogle cigaretter, som T ville tage med. T var truende og højtråbende og blev lagt i håndjern. På vej ned ad trappen blev T ved med at råbe skældsord, og vidnet blev spyttet i ansigtet. Uden for blev han lagt i benlås. Mens han blev transporteret til en tilkaldt transportvogn, spjættede han med benene, og en kollega blev ramt i ansigtet. På vidnet virkede det som et spjæt for at komme fri, mere end som et bevidst spark.

A forklarede som kollegaen, at det viste sig, at T var efterlyst til indbringelse på Station Bellahøj. Vidnet anholdt nu T og sagde det sædvanlige om, hvorfor T var anholdt. T blev ophidset. Han blev lagt i håndjern ude på trappen og råbte under hele forløbet bl.a. "pansersvin" og "bøsserøve". T spyttede efter B i ansigtet. Han blev nu lagt ned på trappen, og de fik ham ud af opgangen og rekvi-rerede en transportvogn, mens T blev lagt i benlås. Da vognen kom, blev T igen aggressiv, og da fire mand ville bære ham med maven nedad, sparkede han ud med benene og ramte en kollega. T havde ikke sko på den fod, han sparkede med.

C forklarede bl.a., at han ankom med transportvognen. Fire betjente tog fat i T's arme og ben. Vidnet havde fat i højre ben. T vristede sig fri, trak benet til sig og plantede 2-3 hårde spark i ansigtet på vidnets kind og næse. Det var spark, ikke spjæt. Vidnet var på skadestuen - ingen behandling var påkrævet - men vidnet fik næseblod efter episoden.

Der var skadestueattest på let rødmen og hævelse ved højre kind ved næsen samt størknet blod i højre næsebor.

T havde tidligere domme:

1999 hæftestaf i 14 dage for § 119

2002 fængsel i 40 dage for § 244

2005 bøvedtagelse for bl.a. færdselslovens og § 121.

Byrettens begrundelse og afgørelse:

"Forhold 1

Retten lægger i overensstemmelse med politibetjent A's vidneforklaring til grund, at tiltalte har udtalt sig som anført i anklageskriftet.

Forhold 2

I overensstemmelse med politibetjent B's og politibetjent A's vidneforklaringer lægges til grund, at tiltalte har spyttet B i ansigtet.

Forhold 3

I overensstemmelse med politibetjent A og politibetjent C's forklaringer lægges til grund, at tiltalte bevidst sparkede C i ansigtet, da C ville bære tiltalte til transportvognen. Domsmandsretten finder derfor ikke grundlag for at henføre forholdet under straffelovens § 119, stk. 3.

Straffen fastsættes til fængsel i 60 dage, jf. straffelovens § 121 og § 119, stk. 1."

T ankede til frifindelse, subsidiært formildelse. Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

T, B og C afgav forklaring i det væsentlige som for byretten.

Resten er citat af landsrettens dom:

"**Tiltalte** har forklaret blandt andet, at han ikke fik at vide, hvorfor han blev anholdt. Han sagde ikke, at han ikke ville med. De gav ham ikke chancen.

Politibetjent B har forklaret blandt andet, at tiltalte fik at vide, at han skulle bortvises, og derefter blev han ophidset og begyndte at råbe skældsord. De fik så at vide, at tiltalte var søgt til anholdelse til station Bellahøj, og tiltalte blev anholdt. Han hørte ikke, at tiltalte fik at vide, hvorfor han blev anholdt, men det er normal procedure. Han husker ikke, om tiltalte fik oplyst, at han skulle til station Bellahøj.

Den for byretten af vidnet politiassistent A afgivne forklaring er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Efter de afgivne forklaringer finder landsretten det ikke godtgjort, at betingelserne i retsplejelovens § 755, stk. 1, for at anholde tiltalte var opfyldt. Da anholdelsen herefter ikke har været en lovlig tjenestehandling som omfattet af straffelovens § 119, stk. 1, og § 121, er forholdene derfor ikke strafbare efter disse bestemmelser.

Som sagen er forelagt for landsretten, er der ikke grundlag for at tage stilling til, om forhold 2 og 3 kunne henføres under straffelovens § 244, og om den udøvede vold i så fald ville være straffri som nødværge.

Tiltalte frifindes derfor."

- oo0oo -

Der henvises til Lf.Medd 129/2007 Ø, hvor der var tilsvarende forskelligt resultat i by- og landsret og de til denne afgørelse omtalte tidligere afgørelser.

Landsforeningens Meddelelse 17/2008 **Trusler - Betinget straf**

Straffelovens § 56 og § 266

T på 19 år dømt for bl.a. trusler ved på gaden at have løbet efter A og dennes venner med en kniv i hånden, mens han råbte: "Ringer I efter politiet? Er der nogen, der vil ha' en kniv i ryggen?" 20 dages betinget fængsel, bl.a. med alkoholistvilkår.

Københavns Byret SS 23590/2007, 8/2 2008

T på 19 år var tiltalt i forhold 3 efter straffelovens § 266, ved i februar 2007 ca. kl. 03.40 på gaden at have truet med at foretage en strafbar handling, idet T løb efter A og dennes venner med en kniv i sin ene hånd, mens han råbte: "Ringer I efter politiet? Er der nogen, der vil ha' en kniv i ryggen eller hva'?"

I forhold 4 våbenloven, ved at have været i besiddelse af en enhåndsbetjent kniv (der skete frifindelse i dette forhold).

I forhold 1 og 2 RPL § 750 og straffelovens § 121, ved forud for dommen nedenfor i juli 2006 om natten ud for en restaurant at have nægtet at oplyse sit navn og under indtransporten til politistationen at have kaldt en politibetjent "svans" og "svin".

Der var påstand om fængselsstraf. T nægtede. Han havde en tidligere dom fra januar 2007 med fængsel i 40 dage betinget af 40 timers samfundstjeneste for vold efter § 244. Samfundstjenesten var afviklet.

T forklarede om forhold 1 og 2, at han havde været i byen med venner. Han havde drukket for meget og huskede intet om aftenen/natten, bortset fra, at han vågnede i detentionen.

Om forhold 3 og 4 forklarede han bl.a., at han huskede, at han skulle holde en foldekniv for en af sine kammerater. Den var ikke enhåndsbetjent. Han havde drukket for meget. Han huskede, at han vågnede i detentionen.

En politibetjent P forklarede, at T i forbindelse med forhold 1 og 2 havde opført sig som beskrevet i anklageskriftets forhold 1-2.

Vedr. forhold 3-4 forklarede 3 vidner bl.a., at de havde mødt en ukendt pige, mens de gik ad St. Kongensgade for at få en taxa. Ved Marmorkirken havde de mødt T, der bad om en cigaret, hvilket han fik af pigen. Gruppen gik videre, og T luntede efter dem. Han var fuld eller påvirket. Han virkede omtåget. Han tabte cigaretten og fik en ny af pigen og stod pludselig med en kniv i hånden. Han tabte kniven, samlede den op, gik over på den anden side af gaden og begyndte at råbe provokerende bemærkninger til gruppen. Han havde fulgt efter dem og råbt som beskrevet i anklageskriftet.

Vidne A bekræftede, at han til politiet bl.a. havde forklaret, at det var underligt, at T fulgtes med dem og pludselig fremtog en kniv, og at vidnet havde overvejet, om han med de øvrige skulle forsøge at tage kniven fra T for at forhindre, at T skulle gøre skade på sig selv eller andre.

Et af de andre vidner forklarede, at T var ca. 100 m fra dem, da han fremkom med bemærkningen om kniven. Det tredje vidne mente, at afstanden var 20-30 m.

Kriminalforsorgen udtalte bl.a. om T:

" ...

at han for 3-4 år siden oplevede, at han havde svært ved at kontrollere sit temperament ved indtagelse af alkohol. Han har oplevet at blive meget truende og aggressiv, ligesom han har oplevet kontroltab.

...

at han i august 2006, sammen med forældrene, rettede henvendelse til speciallæge for at få hjælp.

...

De idømte 40 timers samfundstjeneste blev i perioden 29. april - 20. juni 2007 afviklet på tilfredsstillende vis..."

T forklarede supplerende, at han med sine forældres kontrol har taget et antabuslignende middel op til weekenderne de seneste to måneder.

T blev dømt efter anklageskriftet i forhold 1-2.

Retten udtalte vedr. de følgende forhold:

"Forhold 3

Ved forurettedes og de øvrige vidners forklaringer findes det bevist, at tiltalte verbalt truede som anført i anklageskriftet, og at han ligeledes var i besiddelse af en kniv, som han tog frem. Tiltalte findes herved at have overtrådt straffelovens § 266. Det findes ikke godtgjort, at tiltalte havde kniven i hånden, mens han løb efter forurettede, og mens han fremsatte den mundtlige trussel.

Forhold 4

Der er ikke ført bevis for, at der var tale om en enhåndsbetjent kniv, eller at denne havde en længde på over 7 cm. Tiltalte frifindes herefter.

Straffen fastsættes til fængsel i 20 dage, jf. straffelovens § 121 og § 266 samt retsplejelovens § 750, jf. straffelovens § 67, stk. 1, og stk. 3, jf. § 61, stk. 2, nr. 2, således at der fastsættes en ny betinget dom vedrørende forhold 1-3 og det ved dommen af 22. januar 2007 pådømte forhold.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at tiltalte har afviklet samfundstjenesten idømt den 22. januar 2007, jf. straffelovens § 66, stk. 3, og på at der nu er tale om forhold begået kort efter en dom for kriminalitet, der kan sidestilles med de nu begåede forhold.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2. Der er lagt vægt på behovet for tilsyn med tiltaltes alkoholforbrug."

Vilkårene omfattede en prøvetid på 2 år med tilsyn af Kriminalforsorgen med alkoholistbehandling i 2 år.